

Allah, geçmiş ve gelecek bütün insanları dümdüz bir alanda toplayacak. Seslenenin sesi duyulacak ve gözler onları görecek. Güneş yaklaşacak. İnsanlar dayanamayacakları bir sıkıntı ve elem çekecekler

Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e bir parça et getirilmişti ve hoşuna gittiği için ön budu kendisine ikram edildi. Bundan bir lokma aldı ve sonra şöyle dedi: «Ben kıyamet günü insanların efendisiyim. Biliyor musunuz, neden? Allah, geçmiş ve gelecek bütün insanları dümdüz bir alanda toplayacak. Seslenenin sesi duyulacak ve gözler onları görecek. Güneş yaklaşacak. İnsanlar dayanamayacakları bir sıkıntı ve elem çekecekler. İnsanlar, 'Başımıza geleni görmüyor musunuz? Rabbiniz katında size şefaah edecek birini tanımıyor musunuz?' diyecekler. Sonra bazı insanlar birbirlerine, 'Adem'e gidin' diyecekler. Bunun üzerine Adem -aleyhisselam-'a gelecekler ve ona, 'Sen insanların babasıdır. Allah seni kendi elleriyle yarattı, sana ruhundan üfledi ve meleklerle sana secde etmelerini emretti. Rabbin katında bizim için şefaah et. Ne halde olduğumuzu, başımıza geleni görmüyor musun?' diyecekler. Bunun üzerine Adem, "Rabbim bugün öyle büyük bir öfkeyle öfkelenmiştir ki, daha önce hiç böyle öfkelenmemişti ve bundan sonra da öfkelenmeyecektir. Rabbim bana o ağaca yaklaşmamı yasaklamıştı, ama ben O'nu dinlemedim. Ben ise şimdi kendi nefsimi kurtarmaya bakıyorum, kendimi, kendimi! Siz başkasına gidin; Nuh'a gidin" diyecek. Bunun üzerine onlar Nuh'a gidecekler ve "Ey Nuh! Sen yeryüzü halkına gönderilen ilk peygambersin. Allah seni çok şükreden bir kul olarak isimlendirdi. Rabbin katında bizim için şefaah et. Görmüyor musun, ne haldeyiz?" diyecekler. Bunun üzerine o şöyle diyecek: "Rabbim bugün öyle büyük bir öfkeyle öfkelenmiştir ki, daha önce hiç böyle öfkelenmemişti ve bundan sonra da öfkelenmeyecektir. Benim bir icabet edilecek bir duam vardı; onu da kendi kavmimin aleyhine kullandım. Ben ise şimdi kendi nefsimi kurtarmaya bakıyorum, kendimi, kendimi! Siz başkasına gidin. İbrahim'e gidin." Bunun üzerine insanlar İbrahim'e gelip: "Ey İbrahim! Sen Allah'ın peygamberi ve yeryüzündeki yakın dostusun. Rabbin katında bizim için şefaah et. Görmüyor musun, ne haldeyiz?" diyecekler. Bunun üzerine İbrahim onlara şöyle diyecek: "Rabbim bugün öyle büyük bir öfkeyle öfkelenmiştir ki, daha önce hiç böyle öfkelenmemişti ve bundan sonra da öfkelenmeyecektir. Ben vaktiyle üç defa yalan söyledim. Ben şimdi kendi nefsimi kurtarmaya bakıyorum, kendimi, kendimi! Siz başkasına gidin; Musa'ya gidin." Bunun üzerine Musa'ya gelecekler ve: "Ey Musa! Sen Allah'ın peygamberisin. Allah, peygamberlik risaleti ve kelamıyla seni diğer insanlara üstün kılmıştır. Rabbin katında bizim için şefaah et. Görmüyor musun, ne haldeyiz?" diyecekler. O da, şöyle diyecek: "Rabbim bugün öyle büyük bir öfkeyle öfkelenmiştir ki, daha önce hiç böyle öfkelenmemişti

ve bundan sonra da öfkelenmeyecektir. Ben, öldürülmesi emredilmeyen bir cana kıydım. Ben ise şimdi kendi nefsimi kurtarmaya bakıyorum, kendimi, kendimi! Başkasına gidin. Meryem oğlu İsa'ya gidin." Bunun üzerine insanlar İsa'ya gidip ona şöyle diyecekler: "Ey İsa! Sen Allah'ın peygamberi, Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve O'ndan bir ruhsun. Sen daha beşikte bir bebekken insanlarla konuşuyordun. Rabbin katında bizim için şefaet et. Ne hale geldiğimizi görmüyor musun?" Bunun üzerine İsa şöyle diyecek: "Rabbim bugün öyle büyük bir öfkeyle öfkeleni ki, daha önce hiç böyle öfkelenmemişti ve bundan sonra da öfkelenmeyecektir." Kendisi hakkında hiçbir günahı zikretmeden şöyle devam

edecek: "Ben kendi nefsimi kurtarmaya bakıyorum, kendimi, kendimi! Başkasına gidin. Muhammed'e gidin!" Bunun üzerine onlar Muhammed'e gidip şöyle diyecekler: "Ey Muhammed! Sen Allah'ın rasûlü ve peygamberlerin sonuncususun. Allah senin geçmiş ve gelecek bütün günahlarını bağışladı. Rabbin katında bizim için şefaet et. Bizim ne durumda olduğumuzu görmüyor musun?" Bunun üzerine ben de çıkıp Arş'ın altına geleceğim. Aziz ve Celil olan Rabbimin önünde secdeye kapanacağım. Sonra Allah bana, benden önce hiç kimseye ilham etmediği bir övgü ve güzel tespih ilham edecek. Sonra şöyle denilecek: "Ey Muhammed! Başını kaldır, iste, sana istediğin verilecektir. Şefaet et, şefaatin kabul edilecektir." Bunun üzerine başımı kaldıracağım ve şöyle diyeceğim: "Ey Rabbim! Ümmetim. Ey Rabbim! Ümmetim. Ey Rabbim! Ümmetim." Sonra denilecek ki: Ey Muhammed! Ümmetinden hesaba çekilmeyecek olanları Cennet kapılarının en sağındaki kapıdan içeri al. Esasen onlar, diğer kapılarda da insanlara ortaklıklar. Sonra Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: "Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Cennet kapılarından her birinin iki kanadı arasındaki mesafe Mekke ile Himyer arasındaki mesafe kadardır. -Veya Mekke ile Busra arasındaki mesafe kadardır."

[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Peygamber efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-, ashabıyla birlikte bir yemek davetindeydi. Kendisine bir koyunun ön budu ikram edildi. Bu, koyun etinde onun en çok hoşuna giden kısmıydı. Dişlerinin ucuyla ondan bir parça ısırıldı ve sonra onlara şöyle dedi: "Ben Kıyamet Günü insanların efendisiyim." Bunu, yüce Allah'ın lütfunu dile getirmek için söylemiştir. Sonra şöyle dedi: "Bunun neden olduğunu biliyor musunuz? Çünkü insanlar Kıyamet Günü geniş, düz ve yayılmış bir yerde toplanacaklar. Orada bulunanlar seslenenleri duyacaklar, gözleyenleri onları görecek ve onlardan hiçbir şey ona gizli kalmayacak." Çünkü bu alan dümdüzdür ve izleyenlerden kimseyi saklayacak hiçbir şey yoktur. Bakışlar onlara ulaşacaktır. Yani bir kişi konuştuğunda, en sonuncusuna kadar herkes onu duyacak ve gözler onları görecek. Güneş bütün mahlukata bir mil kadar yaklaşacak. Onlar, taşıyamayacakları veya tahammül edemeyecekleri bir keder ve sıkıntıya maruz kalacaklar ve bu yüzden şefaet yoluyla bir kurtuluş arayacaklar. Sonra Allah Teâlâ iman ehli kimselere, insanlığın babası olan Adem'e gelmelerini ilham edecek. Bunun üzerine ona gelecekler ve faziletini zikrederek Allah Teâlâ katında kendileri için şefaetçi olmasını isteyecekler. Ona şöyle diyecekler: "Sen insanlığın babası olan Adem'sin. Allah seni kendi elleriyle yarattı, meleklerini sana secde ettirdi. Sana her şeyin ismini öğretti ve sana ruhundan üfledi." O ise özür dileyerek şöyle diyecek: "Rabbim bugün öyle büyük bir öfkeyle öfkeleni ki, daha önce hiç böyle öfkelenmemişti ve bundan sonra da öfkelenmeyecektir." Sonra da kendi günahını zikredecek. O günahı da, Allah Teala ona bir ağaçtan yemeyi yasakladığı halde ondan yemesiydi. Sonra da şöyle diyecek: "Asıl benim şefaet edilmeye ihtiyacım var. Başkasına gidin. Nuh'a gidin." Bunun üzerine insanlar Nuh'a gelip şöyle diyecekler: "Sen, Allah'ın yeryüzü halkına gönderdiği ilk rasûlsün

ve Allah seni şükreden bir kul olarak isimlendirdi." Fakat o da özür dileyerek şöyle diyecek: "Rabbim bugün öyle büyük bir öfkeyle öfkelenmişti ki, daha önce hiç böyle öfkelenmemişti ve bundan sonra da öfkelenmeyecektir." Onun bir dua hakkı vardı ama o, bu hakkını kavminin aleyhine kullandı. "Asıl şefaah edilmesi gereken benim, başkasına gidin, İbrahim'e gidin." Bunun üzerine insanlar İbrahim'e gelip: "Sen, Allah'ın yeryüzündeki dostusun. Rabbin katında bizim için şefaah et, bizim ne durumda olduğumuzu görmüyor musun?" diyecekler. İbrahim de onlara şöyle diyecek: "Rabbim bugün öyle büyük bir öfkeyle öfkelenmişti ki, daha önce hiç böyle öfkelenmemişti ve bundan sonra da öfkelenmeyecektir. Ben vaktiyle üç yalan söyledim." Onun söylediği bu üç yalan da, "Ben hastayım" demesi, "Bunu onların en büyük olanı yaptı" demesi ve karısı Sara'ya: "Onun şerrinden emin olmak için ona senin kardeşin olduğumu söyle" demesiydi. Doğrusu şu ki, bu üç yalan söz aslında sözün dolaylı ifadeleriydi. Fakat suretleri yalanı andırıldığı için onlardan çekinerek, şefaahçı olmayı kendine yakıştırmamıştır. Zira kim Allah'ı daha iyi tanır ve mertebesi O'na daha yakın olursa ondan daha çok korkar. Sonra da şöyle dedi: "Şefaah edilmesi gereken asıl benim. başkasına gidin, Musa'ya gidin." Bunun üzerine insanlar Musa'ya gelip şöyle diyecekler: "Ey Musa! Sen Allah'ın rasûlüsün. Allah seni risaletiyle ve sözleriyle insanlara üstün kıldı. Rabbin katında bizim için şefaah et. Ne hale geldiğimizi görmüyor musun?" Bunun üzerine Musa şöyle diyecek: "Rabbim bugün öyle büyük bir öfkeyle öfkelenmişti ki, daha önce hiç böyle öfkelenmemişti ve bundan sonra da öfkelenmeyecektir. Ben, öldürmem emredilmeyen bir canı öldürdüm. Şefaah edilmesi gereken asıl benim. Başkasına gidin. Meryem oğlu İsa'ya gidin." Bunun üzerine insanlar İsa'ya gelip şöyle diyecekler: "Ey İsa! Sen Allah'ın rasûlüsün. Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve O'ndan bir ruhsun. Daha beşikte bir bebek iken insanlarla konuşuyordun. Rabbin katında bizim için şefaah et. Ne hale geldiğimizi görmüyor musun?" O da insanlara şöyle diyecek: "Rabbim bugün öyle büyük bir öfkeyle öfkelenmişti ki, daha önce hiç böyle öfkelenmemişti ve bundan sonra da öfkelenmeyecektir." İsa hiçbir günahını zikretmeyecek fakat şöyle devam edecek: "Şefaah edilmesi gereken asıl benim. Başkasına gidin. Muhammed'e gidin." Onlar da Muhammed'e gelip şöyle diyecekler: "Ey Muhammed! Sen Allah'ın rasûlü ve peygamberlerin sonuncususun. Allah senin geçmiş ve gelecek tüm günahlarını bağışladı. Rabbin katında bizim için şefaah et. Ne hale geldiğimizi görmüyor musun?" Bunun üzerine ben de gidip Arş'ın altına gelerek, Yüce ve Celil olan Rabbime secde edeceğim. Daha sonra Allah bana, benden daha önce hiç kimseye açmadığı bir şekilde, O'nu övme ve yüceltmenin ilhamını açacak. Sonra da diyecek ki: "Ey Muhammed! Başını kaldır, iste, istediğin sana verilecektir. Şefaah et, şefaahın kabul edilecektir." Ben de başımı kaldıracağım ve diyeceğim ki: "Ey Rabbim! Ümmetim. Ey Rabbim! Ümmetim. Ey Rabbim! Ümmetim." Böylece şefaahı kabul edilecek. Sonra ona şöyle denilecek: Ey Muhammed! Ümmetinden hiç hesaba çekilmeyecek olanları Cennet'in sağ kapısından içeri sok; onlar aslında diğer kapılarda da insanların ortaklarıdır. Sonra şöyle buyurdu: Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Cennet kapısının iki yakasının arası, Mekke ile Yemen'deki Sana'nın arası kadardır. Ya da Mekke ile Şam'daki Busra (Havran şehri) arası kadardır.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

